

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił S. R. prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na brak udokumentowania wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że jako okresu pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił wnioskodawcy żadnego okresu pracy. /decyzja k. 49-49 odw. akt ZUS plik II/.

W dniu 29 lipca 2015 r. wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniósł o uwzględnienie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. od 3 maja 1979 r. do 17 września 1991 r., w (...) w K. od 23 lipca 1997 r. do 16 września 1999 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz w Stacji Paliw Naftowych w K. wnioskodawca od 23 września 1991 r. do 9 lipca 1996 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony przewożącego materiały niebezpieczne. /odwołanie k. 2-5/.

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 13 sierpnia 2015 r. organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k. 9-9 odw./.

Na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2016 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania. /oświadczenia pełnomocników stron: 00:02:17-00:03:05 – 00:42:22-00:44:05- płyta Cd k. 70/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. R., urodzony (...), wniosek o emeryturę złożył w dniu 18 maja 2015 r. Nie jest członkiem OFE. /wniosek k. 1-4 odw. akt ZUS plik II/.

Ogólny staż ubezpieczeniowy wnioskodawcy na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 25 lat, 4 miesiące i 10 dni okresów składkowych i nieskładkowych. /okoliczność bezsporna, karta przebiegu zatrudnienia – k. 48 akt ZUS plik II/.

Wnioskodawca ma wykształcenie zasadnicze zawodowe. Ukończył (...) Szkołę Zawodową w zawodzie tokarz. Od dnia 14 października 1976 r. posiada prawo jazdy kat. A, B, C, E. /kserokopia świadectwo ukończenia szkoły – k. 33 -33 odw. – akta osobowe, kserokopia kwestionariusza osobowego – k. 40 – 40 odw. – akta osobowe, odpis prawa jazdy – akta osobowe koperta k. 53/

W okresie od 3 maja 1979 r. do 17 września 1991 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie tego zatrudnienia zajmował stanowisko kierowcy/maszynisty lokomotywy, a ostatnio kierowcy. /świadectwo pracy – k. 26-28 akt ZUS plik II/

W podaniu o pracę do powyższego zakładu pracy z dnia 28 kwietnia 1979 r. wnioskodawca wniósł o przyjęcie go na stanowisko kierowcy, zaznaczając, że posiada prawo jazdy kat. C i E. /akta osobowe koperta k. 53: podanie o przyjęcie do pracy z 28.04.1979 r./

W dniu 15 września 1982 r. wnioskodawca został poddany badaniu psychologicznemu na stanowisko maszynisty lokomotywy spalinowej. /akta osobowe koperta k. 53: wynik badania psychologicznego z 15.09.1982 r./

W dniu 19 października 1982 r. wnioskodawca złożył egzamin na stanowisko kierowcy lokomotywy maszynowej, a w dniu 26 września 1988 r. egzamin z obsługi urządzeń hamulca zespolonego. /akta osobowe koperta k. 53: rejestr egzaminów/

W dniu 4 czerwca 1984 r. wnioskodawca został poddany psychologicznym badaniom kwalifikacyjnym do zawodowego kierowania pojazdami samochodowymi. /akta osobowe koperta k. 53: odpis zaświadczenia psychologicznego z 4.06.1984 r./

W powyższym zakładzie pracy zajmował stanowisko kierowcy, początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny 2 tygodni, a po jego upływie - na czas nieokreślony.

Z dniem 3 maja 1979 r. wnioskodawcy przyznano stawkę warsztatową 17 zł wg kat. IX – na okres jednego miesiąca.

Z dniem 1 listopada 1982 r. wnioskodawcy powierzono na zastępstwo stanowisko maszynisty lokomotywy (wraz z dodatkiem szkodliwym) – obowiązki te powierzono mu do odwołania. /akta osobowe koperta k. 53: umowa o pracę z 3.05.1979 r., angaże z 26.08.1982 r., z 3.05.1979 r., 1.05.1979 r., 2.01.1980 r., 1.10.1980 r., 1.03.1981 r., 1.09.1981 r., 1.11.1982r., 1.01.1985 r., 7.05.1986 r., 30.12.1987 r., 22.04.1988 r., 1.01.1989 r., 2.01.1990 r., 31.10.1990 r., karta obiegowa zmiany z 17.09.1991 r., karta stanu zdrowia z 5.10.1982r., oświadczeniu o odbyciu przeszkolenia w zakresie bhp i stanowiskowego z 20.07.1988 r., zaświadczenie o ukończeniu kursu z zakresu bhp z 1990 r., zaświadczenie lekarskie z 2.05.1979 r. zeznania wnioskodawcy –00:41:49- 00:42:08 w zw. z 00:03:10-00:09:50 - płyta Cd k. 70/

Do zakresu obowiązków na stanowisku kierowcy pojazdu samochodowego do wnioskodawcy należała obsługa samochodu zgodnie z przepisami eksploatacyjnymi, przewożenie towarów zgodnie z otrzymaną dyspozycją w karcie drogowej, utrzymanie w czystości przydzielonego samochodu i garażu, dokonywanie codziennego przeglądu technicznego przydzielonego samochodu, gromadzenie dokumentacji zgodnie z instrukcją dla kierowców samochodowych, wykonanie innych poleceń w zakresie swoich uprawnień i kwalifikacji. /akta osobowe koperta k. 53: zakres obowiązków z 3.05.1979 r./

Do zakresu obowiązków na stanowisku kierowcy pojazdu samochodu ciężarowego do wnioskodawcy należało obsługiwanie samochodu zgodnie z przepisami eksploatacyjnymi, przewożenie towarów zgodnie z kartą drogową, utrzymywanie w czystości przydzielonego samochodu i miejsca garażowania, codzienne dokonywanie przeglądu technicznego samochodu, gromadzenie dokumentacji zgodnie z instrukcją dla kierowców samochodu, przestrzeganie przepisów bhp, wykonanie innych prac zleconych w zakresie swoich uprawnień i kwalifikacji. /akta osobowe koperta k. 53: zakres obowiązków na stanowisku kierowcy pojazdu samochodowego – ciężarowego bez daty/

W związku z odpowiedzialnością za powierzony towar wnioskodawca miał dodatkowe wynagrodzenie (tzw. dodatek spedycyjny) przyznane na podstawie odrębnych umów zawartych z powyższym zakładem pracy w dniu 2 stycznia 1984 r., 1 grudnia 1985 r.

/akta osobowe koperta k. 53: zakres obowiązków z 19.08.1991 r., umowa zlecenia z 1.12.1985 r., umowa o pracę dodatkową z 2.01.1984 r., oświadczenie z 7.12.1983 r./

W okresie zatrudnienia we wskazanym zakładzie wnioskodawca jeździł samochodem ciężarowym o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Kierował samochodem ciężarowym marki S., marki I. (tj. samochodem ciężarowym z naczepą o ładowności 10 ton), a następnie marki K. z naczepą. Woził paszę dla zwierząt i drobiu, surowce, mączki, zboża i minerały. Kursował pomiędzy wytwórnią, mieszalnią pasz i odbiorcami tj. GS-ami (prywatnymi kurnikami, hodowcami). Wnioskodawca posiadał uprawnienia do prowadzenia lokomotywy. /zeznania świadka J. B. – 00:21:19-00:27:06, 00:27:06 – 00:27:57 – płyta Cd k. 70, zeznania świadka T. C. –00:27:57 – 00:31:28, 00:31:28-00:31:47– płyta Cd k. 70, zeznania wnioskodawcy –00:41:49- 00:42:08 w zw. z 00:03:10-00:09:50, 00:09:50-00:10:57 – płyta Cd k. 70/ Jeździł również lokomotywką (pojazd spalinowy, szynowy ciężarowy o masie wynoszącej około 16 ton, posiadający 60 koni mocy mechanicznych). Zakład posiadał bocznice kolejową. /zeznania świadka J. B. – 00:21:19-00:27:06, 00:27:06 – 00:27:57 – płyta Cd k. 70, zeznania wnioskodawcy –00:41:49- 00:42:08 w zw. z 00:03:10-00:09:50, 00:09:50-00:10:57 – płyta Cd k. 70/

Wnioskodawca pracował co najmniej 8 godzin dziennie, czasami dłużej, nawet 16 godzin. Pracę rozpoczynał o godz. 7.00 i kończył o godz. 15.00. Zakład produkcyjny pracował na 2 zmiany. /zeznania świadka J. B. – 00:21:19-00:27:06

– płyta Cd k. 70, zeznania świadka T. C. –00:27:57 – 00:31:28 – płyta Cd k. 70, zeznania wnioskodawcy –00:41:49-00:42:08 w zw. z 00:03:10-00:09:50 – płyta Cd k. 70/

Wnioskodawca nie zajmował się załadunkiem i rozładunkiem. Czynności załadunkowe i rozładunkowe należały do brygady załadunkowej. Wnioskodawca kontrolował jedynie zawartość i ilość ładunku. /zeznania świadka J. B. – 00:27:06 – 00:27:57 – płyta Cd k. 70, zeznania wnioskodawcy –00:41:49- 00:42:08 w zw. z 00:03:10-00:09:50 – płyta Cd k. 70/

Pracę w powyższym zakładzie wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie był oddelegowywany do innych prac. Nie miał przerw w zatrudnieniu, nie korzystał z urlopu bezpłatnego w tym okresie. /zeznania świadka J. B. – 00:21:19-00:27:06 – płyta Cd k. 70, zeznania świadka T. C. –00:27:57 – 00:31:28 – płyta Cd k. 70, zeznania wnioskodawcy –00:41:49- 00:42:08 w zw. z 00:03:10-00:09:50 – płyta Cd k. 70/

Wnioskodawca nie jeździł mniejszymi samochodami dostawczymi we wskazanym zakładzie. /zeznania świadka J. B. –00:27:06 – 00:27:57 – płyta Cd k. 70, zeznania świadka T. C. –00:31:28-00:31:47– płyta Cd k. 70/

W okresie od 23 września 1991 r. do 9 lipca 1996 r. wnioskodawca był zatrudniony w Stacji Paliw Naftowych w K. w pełnym wymiarze czasu pracy. W wymienionym okresie zatrudnienia wnioskodawca zajmował stanowisko kierowcy oraz że uzyskał uprawnienie do przewozu materiałów niebezpiecznych. /świadcstwo pracy – k. 11 – 11 odw. akt ZUS plik II, oświadczenie M. W. – k. 12 akt ZUS plik II/

W powyższym zakładzie wnioskodawca jeździł autocysterną - samochodem ciężarowym powyżej 3,5 tony, o pojemności 22 tys. litrów. To był pojazd dwuczłonowy z naczepą. Wnioskodawca woził paliwo (benzyny, oleje napędowe i oleje grzewcze) z Petrochemii P. i z Rafinerii (...) do stacji paliw i zakładów. /zeznania świadka S. J. – 00:32:23-00:37:30 – płyta Cd k. 70, zeznania wnioskodawcy –00:41:49- 00:42:08 w zw. z 00:10:57 – 00:13:11 - płyta Cd k. 70, oświadczenie M. W. – k. 12 akt ZUS plik II/

Wnioskodawca ma ukończony kurs specjalistyczny uprawniający do przewozu paliw płynnych. /zeznania świadka S. J. – 00:32:23-00:37:30 – płyta Cd k. 70/

Pracę w powyższym zakładzie wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie był oddelegowywany do innych prac. Nie korzystał z urlopu bezpłatnego w tym okresie. /zeznania świadka S. J. – 00:32:23-00:37:30 – płyta Cd k. 70, zeznania wnioskodawcy –00:41:49- 00:42:08 w zw. z 00:10:57 – 00:13:11 – płyta Cd k. 70/

Wnioskodawca nie jeździł innymi samochodami /zeznania świadka S. J. –00:37:30 -00:38:35 – płyta Cd k. 70/

W okresie od 22 lipca 1996 r. do 21 lipca 1997 r. wnioskodawca był zarejestrowany jako bezrobotny. /kserokopia kwestionariusza osobowego – k. 40 –40 odw. - akta osobowe, zaświadczenie o statusie bezrobotnego – k. 16 akt ZUS plik II/

W okresie od 23 lipca 1997 r. do 16 września 1999 r. wnioskodawca był zatrudniony w P.W. (...) w K. w pełnym wymiarze czasu pracy, piastując stanowisko kierowcy – mechanika sprzętu ciężkiego, na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Stosunek pracy ustął na podstawie porozumienia stron. /świadcstwo pracy k. 13 -13 akt ZUS plik I, kserokopia umowy o pracę z 22.07.1997 r. k. 39 – akta osobowe, kserokopia zaświadczenia lekarskiego k. 32 – akta osobowe, kserokopia karty kontrolnej badań okresowych k. 38 – akta osobowe, kserokopia angażu z 7.01.1999 r. k. 42 – akta osobowe, kserokopia angażu z 14.02.1998 r. k. 43 – akta osobowe, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – k. 14 – 14 odw. akt ZUS plik II /

Prowadził samochody ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jeździł samochodami marki L. z przyczepą i marki K. z przyczepą. Woził żwir, materiały gotowe typu kręgi, bloczki, przepusty, rury betonowe. Żwir

woził ze żwirowni na zakład, a materiały gotowe z zakładu na budowę. /zeznania wnioskodawcy –00:41:49- 00:42:08 w zw. z 00:13:11 – 00:17:19 - płyta Cd k. 70/

Pracę w powyższym zakładzie wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracował w godzinach 7.00-17.00. Nie był oddelegowywany do innych prac. W przypadku awarii samochodu sporadycznie (jeden dzień w miesiącu) naprawiał przynależny mu samochód we własnym zakresie. Dokonywał wymiany kół, naprawy silnika. Innych samochodów nie naprawiał. /zeznania wnioskodawcy –00:41:49- 00:42:08 w zw. z 00:13:11 – 00:17:19, 00:17:19-00:17:55 – płyta Cd k. 70/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów zawartych w aktach organu rentowego i załączonych do akt sprawy, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, oraz na podstawie przesłuchania odwołującego się i zeznań zgłoszonych o przez niego świadków - J. B., T. C. i S. J..

Zeznania te Sąd ocenił jako wiarygodne, spójne i korespondujące z przesłuchaniem wnioskodawcy oraz zgromadzoną dokumentacją. Świadkowie J. B. i T. C. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. byli zatrudnieni w spornym okresie - J. B. na stanowisku elektryka i głównego mechanika, a T. C. – na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Natomiast świadek S. J. był w spornym okresie jednym ze współwłaścicieli w Stacji Paliw Naftowych w K.. Świadkowie pracowali (a świadek S. J. był współwłaścicielem jednego z zakładów pracy) w tym samym okresie czasu co wnioskodawca, mieli z nim bezpośrednią styczność, tym samym nie można oceniać ich zeznań jako opartych na przypuszczeniach lub relacjach innych osób.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art.184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U z 2015 r. poz. 748 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Art.184 ust.2 stanowi z kolei, że emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Z przepisu art.32 wynika, że możliwe jest wcześniejsze przejście na emeryturę przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zasady przechodzenia na wcześniejsze emerytury oraz wykazy stanowisk do tego uprawniających określa Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 z późn. zm).

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Analiza treści wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że do prac w warunkach szczególnych należą wymienione w dziale VIII (zatytułowanym „W transporcie i łączności”) pod poz. 2 „Prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów”.

Do prac tego rodzaju należy wymieniona w wykazie A stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 r. w dziale VIII pod poz. 2 pkt. 2 praca na stanowisku: kierowcy samochodu ciężarowego. Praca na stanowisku kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wyszczególniona także została w dziale VIII pod poz. 2 pkt. 5 wykazu A stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 7 Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987 r. oraz w dziale VIII pod poz. 2 pkt. 1 wykazu B stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r.

Stosownie zaś do treści § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach w nim określonych są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest - w myśl § 2 ust. 2 - świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione według określonego wzoru lub świadectwo pracy, w którym zakład pracy stwierdza charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca spełnił warunki do uzyskania emerytury w zakresie ogólnego stażu pracy (co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych) oraz wymaganego wieku emerytalnego (ukończone 60 lat z dniem 1 stycznia 2015 r.), a także nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych.

Spór dotyczył okresów zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) w K. od 3 maja 1979 r. do 17 września 1991 r., w (...) w K. od 23 lipca 1997 r. do 16 września 1999 r., w Stacji Paliw Naftowych w K. wnioskodawca od 23 września 1991 r. do 9 lipca 1996 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Okresów tych organ rentowy nie uznał z powodu braku świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych wystawionych przez pracodawcę.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii zaznaczenia wymaga ugruntowane w judykaturze stanowisko, zgodnie z którym regulacja § 2 statuująca ograniczenia dowodowe nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym nawet zeznaniami świadków /por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. III UZP 5/85; uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84; wyrok Sądu Najwyższego z 30 marca 2000 r. II UKN 446/99, opubl. OSNAPiUS 2001, nr 18, poz. 562/.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wykazał, że w okresie od dnia 3 maja 1979 r. do dnia 17 września 1991 r. (za wyjątkiem pierwszego miesiąca zatrudnienia) wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K.

na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a od dnia 1 listopada 1982 r. – powierzono mu w zastępstwie obowiązki maszynisty lokomotywk.

W ocenie Sądu wnioskodawca udowodnił, iż w spornym okresie od dnia 3 maja 1979 r. do dnia 17 września 1991 r. (za wyjątkiem pierwszego miesiąca zatrudnienia, w którym otrzymywał stawkę warsztatową) w ciągłości wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach.

Wskazują na to jednoznacznie zeznania świadków J. B. i T. C. pracujących wraz z wnioskodawcą w spornym okresie w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K.. Świadczenie opisali, jakiego rodzaju prace i w jakim okresie wykonywał wnioskodawca wskazując, że był on kierowcą marki S., marki I. (tj. samochodem ciężarowym z naczepą o ładowności 10 ton), a następnie marki K. z naczepą i maszynistą lokomotywk (pojazd spalinowy, szynowy ciężarowy o masie wynoszącej około 16 ton, posiadający 60 koni mocy mechanicznych), że w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace związane z obsługą samochodu, przewozem towarów. Z zeznań świadka J. B. korespondującego z przesłuchaniem wnioskodawcy wynika także, że S. R. czasami prowadził lokomotywę spalinową.

W zachowanej dokumentacji osobowo-płacowej wnioskodawcy ze spornego okresu brak jest dokumentów wskazujących na przerwę w zatrudnieniu na wymienionych stanowiskach. Ponadto świadkowie wskazali, że wnioskodawca nie był oddelegowywany do innych prac, nie miał przerw w zatrudnieniu i że nie było sytuacji, aby w tym czasie kierował samochodem innym niż ciężarowym.

Zeznania świadków i treść dokumentacji osobowej pozostają w zgodności z przesłuchaniem wnioskodawcy.

Jednocześnie z angażu z dnia 1 listopada 1982 r. wynika, że w okresie pracy na stanowisku maszynisty lokomotywk wnioskodawca otrzymał dodatek szkodliwy. W chwili zatrudnienia w powyższym zakładzie wnioskodawca posiadał prawo jazdy kat. B i C, co zaznaczył w podaniu o pracę do powyższego zakładu pracy.

Z poczynionych ustaleń wynika także, że w okresie od dnia 23 września 1991 r. do dnia 9 lipca 1996 r. wnioskodawca był zatrudniony w Stacji Paliw Naftowych w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i w tym okresie przewoził materiały niebezpieczne.

W ocenie Sądu wnioskodawca udowodnił, iż w spornym okresie w ciągłości wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę w szczególnych warunkach.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że we wskazanym wyżej okresie pomimo braku świadectwa pracy, stwierdzającego okresy pracy w warunkach szczególnych wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Wskazują na to jednoznacznie zeznania świadka S. J., będącego w spornym okresie jednym ze współników Stacji Paliw Naftowych w K. powyższego zakładu pracy. Świadek opisał, jakiego rodzaju prace i w jakim okresie wykonywał wnioskodawca wskazując, że był on kierowcą autocysterny (samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony o pojemności co najmniej 22 tys. litrów) i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace związane z obsługą samochodu, przewozem paliwa (benzyny, oleje napędowe i oleje grzewcze) z Petrochemii P. i z Rafinerii (...) do stacji paliw i zakładów. Ponadto świadek wskazał, że wnioskodawca nie był oddelegowywany do innych prac, nie miał przerw w zatrudnieniu i że nie było sytuacji, aby w tym czasie kierował samochodem innym niż ciężarowym. Zeznania świadka pozostają w zgodności z zeznaniami samego wnioskodawcy.

Z ustaleń Sądu wynika również, że wnioskodawca w okresie od dnia 23 lipca 1997 r. do dnia 16 września 1999 r. był zatrudniony w P.W. (...) w K. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w i tym okresie przewoził materiały budowlane.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że we wskazanym wyżej okresie pomimo braku świadectwa pracy, stwierdzającego okresy pracy w warunkach szczególnych wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Wskazuje na to jednoznacznie przesłuchanie wnioskodawcy, w którym szczegółowo opisał jakiego rodzaju prace i w jakim okresie wykonywał wskazując, że był on kierowcą samochodu marki L. z przyczepą i marki K. z przyczepą (samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony), w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace związane z obsługą samochodu, przewozem materiałów budowlanych (żwir, materiały gotowe typu kręgi, bloczki, przepusty, rury betonowe) tj. żwir ze żwirowni na zakład, a materiały gotowe z zakładu na budowę. W zachowanej dokumentacji osobowo-płacowej wnioskodawcy ze spornego okresu brak jest dokumentów wskazujących na przerwę w zatrudnieniu na wymienionym stanowisku. Ponadto wnioskodawca wskazał, że nie był oddelegowywany do innych prac (samochód naprawiał jedynie sporadycznie), nie miał przerw w zatrudnieniu i że nie było sytuacji, aby w tym czasie kierował samochodem innym niż ciężarowym. Treść dokumentacji osobowej pozostaje w zgodności z zeznaniami samego wnioskodawcy.

Lektura przedstawionych dokumentów oraz zeznań świadków i przesłuchania wnioskodawcy pozwala uznać, iż S. R. wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w okresie od dnia 3 maja 1979 r. do dnia 17 września 1991 r. (za wyjątkiem pierwszego miesiąca zatrudnienia, w którym otrzymywał stawkę warsztatową) w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K., od dnia 23 września 1991 r. do dnia 9 lipca 1996 r. w Stacji Paliw Naftowych w K. oraz w okresie od dnia 23 lipca 1997 r. do dnia 16 września 1999 r. w P.W. (...) w K., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Powyższe ustalenia pozwalają przyjąć, że wnioskodawca legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Na podstawie art. 100 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do emerytury powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do jej nabycia. Zgodnie zaś z art. 129 ust. 1 świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury poczynając od dnia 1 maja 2015 r., to jest od pierwszego dnia miesiąca złożenia wniosku o emeryturę.

Stosownie do wyników postępowania, na podstawie art. 98 kpc, Sąd obciążył organ rentowy obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez wnioskodawcę. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 461 z późn. zm.).